

Majken Johansson

I år är det 21 år sedan frälsningssoldaten och författaren Majken Johansson fick hembud.

– Vi var kadettkamrater på dåvarande krigsskolan, vid Skeppargatan berättar frälsningsofficeren major Else Andersson, och när jag ber henne berätta om studietiden tillsammans med Majken.

– Vi hade rummen intill varandra, och då skiljeväggen mellan rummen inte gick ända upp i taket kunde vi ligga och prata med varandra på kvällarna och inte minst förhöra varandra på läxorna säger Else, och tillägger att Majken, som redan var fil.mag. efter studier i LUND, oftast var den som fick högsta betyget på proven. Mer än en gång tyckte kadettkamraterna och den officer som var ordningsman att flickorna var lite för högljudda och fnissiga, säger Else och skrattar när hon tänker på sin kurskamrat.

– Stridsropet sålde vi tillsammans, på lördagseftermiddagarna på Stockholms krogar. Majken tyckte om att vara ute och sälja tidningar, köparna tyckte om att prata med henne och Majken älskade att tala med människor, säger Else Andersson.

Majken fick flera litterära priser, som De Nios pris, 1970, Deverthska kulturstiftelsens Forsethpris 1972 och Sydsvenska Dagbladets kulturpris 1975.

Chefredaktören för Stridsropet Karin Hartman, anställde den begåvade skribenten Majken Johansson på Stridsropet, och lät henne flytta hem till henne.

Mycket för att ge Majken en fast punkt i tillvaron, då hon försökt självmedicinera sin stundtals svåra ångest med alkohol. Matlagning var inte något som varken Majken eller Karin prioriterade. På frågan om vem som lagde maten, svarade Majken ”det är jag som öppnar burkarna”.

På Stridsropet trivdes Majken, och hon skrev många reportage om Frälsningsarméns andliga och sociala verksamhet.

– Hon var mycket duktig på att konstruera korsord, och kom och lämnade *Bibelkrysset* varje vecka, erinrar sig förre redaktionschefen Alf Gunnar Brodd.

Mest känd är Majken för sina diktsamlingar, som *Från Magdala, Söndagstankar* och *Djup ropar till djup*, 1989 som blev hennes sista bok. Karl Erik Lagerlöf i Dagens Nyheter skriver ” jag tycker *Djup ropar till djup* är Majken Johanssons mest frigjorda diktssamling efter omvändelsen.”

De sista åren var Majkens dagar noggrant inrutade, hon gjorde översättningar, skrev artiklar, cyklade och simmade samt sålde Stridsrop, många stridsrop, enligt Karin Hartman, som i sin bok om Majken skriver att mest dominerade dock glädjen över att vara fri från alkoholberoendet.

Majken blev endast 53 år, och dog i en hjärtrelaterad sjukdom, på Södersjukhuset i Stockholm den 11 december 1993.

Vill ni läsa Karin Hartmans bok om en av Frälsningsarméns mest kända medlemmar, så finns *Bottenglädjen* (2002) fortfarande att hitta på antikvariaten.

Text: Gunnar Nygren, Stridsropets Redaktion

Publicerad www.boothuum.se Maj 2014